

Иорданъ безгрѣшный, да очисти нашыѣ грѣхове, и да ны отрѣве отъ діаколското роство. И оставилъ намъ сватото кръщеніе, като нѣкой многоцѣнный даръ, което трѣбъѣ да пазиме чисто и непорочно, сирѣчь: да не умарсѣваме устатъѣ си: съ лъжа, клетвъѣ, хульѣ, укоре-ніе и срамно покореніе. Да не помрачаваме очитѣ си съ грѣшно погледваніе, да пазиме сърцето си отъ лъжавы помыслы и сичкитѣ си удоке отъ неправдѣ и беззаконны работы, за да отидеме предъ бога чисты каквито сме излѣзли отъ свѣтото крещеніе: защото ние сме измыты съ кровтѣ христовѣ, и искѣпены скѣпно съ неговатѣ кровь, за тока трѣбъѣ да са пазиме отъ грѣхъ, да не ны излужи нѣколъ свѣтов-на работа, да не гледаме чи свѣтовныя грѣхъ е сладкъ, но да мыслиме чи той завлѣча челоувѣка во огнь безкрайный. Мыслете чи смерт-ный часъ приближава и страшныя сѣдъжъ вожій, ношѣта примина и деньа навближава. Ношѣ е тѣкашныя жикотъ, въ който ходиме като въ тем-нотѣ и крѣме нашыте мръсны работы, а день е страшныя сѣдъжъ, гдѣ-то ще са яватъ сичкитѣ наши скрыты работы, заради които ще са посраиме предъ бога, предъ ангелытѣ и предъ сичкіа свѣтъ.

ПОУЧЕНІЕ.

За тока трѣба и ние да са оставиме вече отъ нашытѣ грѣхове, да са покаеме и исповѣдаме: защото ный които сме согрѣшили, нѣма да полѣчиме спасеніе, ако не са покаеме отъ все сърце като Нинекитенетѣ, и ако не поплачемъ за грѣховеѣ си додѣ не е дошелъ смертныя часъ, за да умилостивиме бога. Добро е челоувѣкъ да не согрѣшава, и то-гава не трѣбъѣ да са кае, нито да плаче, но защото сме челоувѣцы сла-бы, слѣчакаса та согрѣшаваеме много пѣти отъ нашего невниманіе, за тока трѣбъѣ и да са каеме. Ш колко е блаженъ онзи, дѣто не е со-грѣшилъ подиръ своего кръщеніе, защото е чистъ като ангелъ, а кой-то е согрѣшилъ, той трѣбъѣ да плаче много и да пролѣе съззы кол-кото водата, съ колко е кръщънъ, за да си измые грѣховеѣ и то-гава да полѣчи прощеніе. Както много грѣшницы са измыли съ плачь отъ грѣховеѣ си: но само плачь, безъ добры работы нишо не помага, ама като быва заедно съ дрѣги добрины, като: съ постъ, молитвъѣ, мило-стыня и проч: тогава много помага. Ами ный, които сме согрѣшили по-диръ нашего кръщеніе какъ да направиме? Трѣбъѣ да благодареме бо-га много, който е оставилъ намъ второ кръщеніе покалнїето и съззы-тѣ, съ които си измыкаме второй пѣтъ грѣховеѣ като съ кръщеніе: защото, ако не вѣше покалнїето не знамъ кой щеше да полѣчи спасе-ніе. Но милостивый богъ не само второ кръщеніе (покалнїето) далъ, но и трето, което е най славно, сирѣчь: мѣченическото кровопролитїе: за-щото най блаженъ е онзи, който си пролѣе кровтѣ въ нѣждно време